TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS
2005 m. lapkričio 24 d.*

Sujungtose bylose C-138/03, C-324/03 ir C-431/03

dėl 2003 m. kovo 27 d. (C-138/03), 2003 m. liepos 24 d. (C-324/03) ir 2003 m. spalio 9 d. (C-431/03) pagal EB 230 straipsnį pareikštų ieškinių dėl panaikinimo

Italijos Respublika, atstovaujama I. M. Braguglia, padedamo A. Cingolo, *avvocato dello Stato*, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

prieš

Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą E. de March ir L. Flynn, padedamų advokato A. Dal Ferro, nurodžiusią adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovę,

* Proceso kalba: italų.

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas P. Jann, teisėjai K. Schiemann, N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues (pranešėjas) ir E. Levits,

generalinė advokatė J. Kokott,
posėdžio sekretorė L. Hewlett, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2005 m. balandžio 21 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2005 m. birželio 16 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Italijos Respublika ieškiniu prašo panaikinti:

— 2003 m. sausio 20 d. Europos Bendrijų Komisijos laišką, kuriuo nuspręsta išskaityti dalį sumų, prašomų valstybės pagalbos schemai vykdant veiklos

programą „Moksliniai tyrimai, technologinis vystymasis, aukštasis išsilavinimas“ (toliau – ginčijamas 2003 m. sausio 20 d. laiškas),

— 2003 m. kovo 3 d. Komisijos laišką, kuriuo nustatyta galutinė minėtos išskaitos suma (toliau – ginčijamas 2003 m. kovo 3 d. laiškas),

— 2003 m. gegužės 14 d. Komisijos laišką tiek, kiek juo teikiant valstybės pagalbą po 2003 m. vasario 19 d. pervestos lėšos pripažintos neatitinkančiomis paramos iš struktūrinių fondų teikimo reikalavimų (toliau – ginčijamas 2003 m. gegužės 14 d. laiškas),

— 2003 m. liepos 29 d. Komisijos laišką, kuriuo, teikiant valstybės pagalbą, po 2003 m. vasario 19 d. pervestos lėšos pripažintos neatitinkančiomis paramos iš struktūrinių fondų teikimo reikalavimų (toliau – ginčijamas 2003 m. liepos 29 d. laiškas).

Teisinis pagrindas

2 1999 m. birželio 21 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1260/1999, nustatančio bendrąsias nuostatas dėl struktūrinių fondų, (OL L 161, p. 1) keturiasdešimt antroje ir keturiasdešimt trečioje konstatuojamosiose dalyse nurodoma:

„42) <...> mokėjimai atliekami avansu, vėliau kompensuojant realias išlaidas;<...>

43) <...> patikimas finansų valdymas turėtų būti užtikrintas numatant, kad išlaidos turi būti tinkamai pateisintos ir patvirtintos <...>."

3 Šio reglamento 9 straipsnis nurodo:

„<...>

Šiame reglamente:

l) galutiniai gavėjai – tai institucijos, valstybinės ar privačios firmos, kurios atsako už pavestą veiklą. Pagalbos programos pagal Sutarties 87 straipsnį ir pagalbos, kurią teikia valstybių narių paskirtos institucijos, galutiniai gavėjai yra tos institucijos, kurios teikia pagalbą;

<...>

o) mokėjimo institucija – tai viena ar daugiau nacionalinių, regioninių ar vietos institucijų arba įstaigų, kurias valstybės narės paskiria mokėjimo paraiškoms rengti, teikti ir mokėjimams iš Komisijos gauti. Valstybės narės nustato visas savo santykių su mokėjimo institucija procedūras ir šios santykius su Komisija".

4 To paties reglamento 32 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa numato:

„Mokėjimai gali būti avansiniai mokėjimai, tarpiniai mokėjimai arba paskutinio likučio apmokėjimas. Tarpiniai mokėjimai ir likučio apmokėjimas yra susiję su faktiškai sumokėtomis išlaidomis, kurios turi atitikti galutinių naudos gavėjų mokėjimus, pagrįstus gautomis sąskaitomis faktūromis arba apskaitos dokumentais, kurie turi tokią pat įrodomąją vertę." (Pataisytas vertimas)

5 Pagal Reglamento Nr. 1260/1999 32 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą „priėmus pirmąjį įsipareigojimą, Komisija mokėjimo institucijai perveda avansinį mokėjimą. Šio mokėjimo dydis sudaro 7 % fondų įnašo, skirto minėtai pagalbai <...>". (Pataisytas vertimas)

6 2000 m. liepos 28 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1685/2000, nustatančio išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1260/1999 įgyvendinimo taisykles dėl struktūrinių fondų bendrai finansuojamos veiklos išlaidų atitikties reikalavimamas (pataisytas vertimas) (OL L 193, p. 39) priede numatyta:

„1 taisyklė: faktiškai sumokėtos išlaidos

1. Galutinių naudos gavėjų atlikti mokėjimai

1.1. Galutinių naudos gavėjų mokėjimai, remiantis reglamento (EB) Nr. 1260/1999 <...> 32 straipsnio 1 dalies trečiąja pastraipa <...>, atliekami grynaisiais pinigais pagal 1.4 punkte nurodytas išimtis.

1.2. Sutarties 87 straipsnyje numatytų pagalbos schemų ir valstybių narių paskirtų įstaigų suteiktos pagalbos atveju „galutinių naudos gavėjų mokėjimai" – tai pagalbą skyrusių įstaigų atskiriems gavėjams sumokėta pagalba. Galutinių naudos gavėjų sumokėta pagalba turi būti pagrįsta pagalbos reikalavimais ir tikslais.

1.3. Išskyrus 1.2 punkte minėtus atvejus, „galutinių naudos gavėjų mokėjimai" – tai mokėjimai, kuriuos atliko įstaigos, viešos ar privačios firmos, nurodytos programos priede pagal reglamento (Nr. 1260/1999) 18 straipsnio 3 dalies b punktą, tiesiogiai atsakančios už konkrečios veiklos vykdymą.

<...>

2. Išlaidų įrodymas

Paprastai galutinių naudos gavėjų mokėjimai turi būti pateisinti gautomis sąskaitomis faktūromis. Jeigu to negalima padaryti, mokėjimai turi būti pateisinti lygiavertės įrodomosios vertės apskaitos dokumentais.

Be to, jeigu veiklai vykdyti nėra skelbiamas konkursas, galutinių naudos gavėjų mokėjimai turi būti pateisinti įstaigų, viešų ar privačių firmų, susijusių su veiklos vykdymu, faktiškai sumokėtomis išlaidomis (įskaitant 1.4 punkte minėtas išlaidas).

<...>" (Pataisytas vertimas)

Faktinės bylos aplinkybės

7 2000 m. rugpjūčio 8 d. Komisija patvirtino veiklos programą „Moksliniai tyrimai, technologinis vystymasis, aukštasis išsilavinimas" (toliau – programa), kuriai taikoma Bendrijos pagalba, skirtą Italijos regionų, patenkančių į Reglamento Nr. 1260/1999 1 tikslo sritį, struktūriniams pokyčiams.

8 2001 m. rugsėjo 7 d. Komisija pateikė Italijos Respublikai Reglamento Nr. 1260/1999 32 straipsnio 1 dalies trečios pastraipos aiškinamąją pastabą (toliau – aiškinamoji pastaba). Institucija lydraštyje nurodo, kad „šios pastabos tikslas – išaiškinti kai kuriuos Komisijai pateiktus klausimus dėl sąvokų „faktiškai sumokėtos išlaidos" ir „galutinių naudos gavėjų mokėjimai". Aiškinamojoje pastaboje nagrinėjamas „avansu pervedamų subsidijų", t. y. sumų, kurias galutiniai naudos gavėjai avansu pervedė atskiriems gavėjams, atitiktis reikalavimams bendrai finansuoti tuo atveju, kai Bendrijos fondų galutinis naudos gavėjas nesutampa su atskiru gavėju. Pabrėždama, kad deklaruojamos išlaidos turi būti faktiškai sumokėtos ir patvirtintos įrodomosios vertės dokumentais, Komisija daro išvadą, jog „galutinio naudos gavėjo avansiniai mokėjimai gali būti įtraukti į Komisijai deklaruojamas išlaidas, tik jeigu minėtas naudos gavėjas gali įrodyti, kad atskiras gavėjas šią sumą panaudojo faktinėms išlaidoms apmokėti".

9 Ginčijamu 2003 m. sausio 20 d. laišku, skirtu Italijos Respublikai, Komisija nusprendė sumažinti sumas, skirtas avansiniams mokėjimams, ir sustabdyti mokėjimo remiantis pateiktais su programa susijusių išlaidų patvirtinimo dokumentais procedūrą.

10 Ginčijamu 2003 m. kovo 3 d. laišku Komisija pranešė, kad atsižvelgdama į 3 163 570,18 EUR išskaitą iš minėtų avansinių mokėjimų, ji nurodė sumokėti mažesnę sumą nei prašoma paraiškoje.

11 Tuo pat metu Regionų plėtros ir pertvarkos komitete (toliau – Komitetas) pradėta konsultavimosi procedūra, kurios tikslas – nustatyti struktūrinių fondų valdymo supaprastinimo reikalavimus. Konkrečiai kalbant, dėl finansų valdymo Komitetas nagrinėjo avansinių mokėjimų pagal pagalbos schemas atitikties reikalavimams klausimą. Kadangi, anot Komisijos, galiojančios teisės normos nenumatė, kad avansiniai mokėjimai būtų laikomi atitinkančiais reikalavimus, ji pateikė Komitetui Reglamento Nr. 1685/2000 dalinio pakeitimo, performuluojant, *inter alia*, šio reglamento priede pateiktą 1 taisyklę dėl „faktiškai sumokėtų išlaidų", projektą. 2003 m. vasario 19 d. 73-iame Komiteto posėdyje valstybėms narėms nepritarus šiam projektui, Komisija nusprendė jo atsisakyti.

12 Ginčijamu 2003 m. gegužės 14 d. laišku Komisija pranešė Italijos Respublikai Komiteto svarstymų metu padarytą išvadą ir patvirtino, kad dėl avansinių mokėjimų pagal pagalbos schemą ji toliau laikosi aiškinamojoje pastaboje išreikštos nuomonės. Tačiau, atsižvelgdama į galimas abejones dėl tikslaus galiojančių nuostatų statuso ir teisėtus lūkesčius, kurie galėjo atsirasti iki svarstymų pabaigos 2003 m. vasario 19 d., Komisija nusprendė pripažinti atitinkančiais reikalavimus visus avansinius mokėjimus, dėl kurių paskyrimo iki minėtos datos buvo priimtas galutinis sprendimas arba užbaigta konkurso procedūra.

13 Be to, 2003 m. gegužės 23 d. laišku Komisija pranešė Italijos valdžios institucijoms, kad pradėjo ginčijamais 2003 m. sausio 20 d. ir kovo 3 d. laiškais išskaitytos sumos mokėjimo procedūrą ir panaikino šiuose laiškuose pateiktus sprendimus. 3 163 570,18 EUR suma išmokėta 2003 m. birželio 5 dieną.

14 Galiausiai Komisija išsiuntė Italijos valdžios institucijoms ginčijamą 2003 m. liepos 29 d. laišką, kuriame nurodė, jog siekiant ištaisyti kai kurias vertimo klaidas parengta nauja ginčijamo 2003 m. gegužės 14 d. laiško redakcija. Ši nauja redakcija, pakeičianti ankstesniąją, skiriasi nuo jos tik viena pastraipa.

Šalių pastabos ir procesas Teisingumo Teisme

Byla C-138/03

15 Italijos Respublika Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamus 2003 m. sausio 20 d. ir kovo 3 d. laiškus ir visus juos pagrindžiančius arba su jais susijusius aktus,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

16 Komisija Teisingumo Teismo prašo:

— išbraukti bylą iš registro.

Byla C-324/03

17 Italijos Respublika Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą 2003 m. gegužės 14 d. Komisijos laišką tiek, kiek juo, teikiant valstybės pagalbą, po 2003 m. vasario 19 d. avansiniai mokėjimai pripažinti neatitinkančiais paramos iš struktūrinių fondų reikalavimų, ir visus su juo susijusius bei jį pagrindžiančius aktus;

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

18 Komisija Teisingumo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį kaip nepriimtiną arba, nepatenkinus pirmo reikalavimo, kaip nepagrįstą,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Byla C-431/03

19 Italijos Respublika Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą 2003 m. liepos 29 d. laišką ir visus su juo susijusius bei jį pagrindžiančius teisės aktus,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

20 Komisija Teisingumo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį kaip nepriimtiną arba, nepatenkinus pirmo reikalavimo, kaip nepagrįstą,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

21 2004 m. sausio 26 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis ir priimamas galutinis sprendimas, bylos C-138/03, C-324/03 ir C-431/03 buvo sujungtos.

Byla C-138/03

22 Italijos Respublika ieškiniu prašo panaikinti ginčijamus 2003 m. sausio 20 d. ir kovo 3 d. laiškus, kuriais atitinkamai atsisakoma atlyginti avansinius mokėjimus, kuriuos vykdydamos programą pervedė Italijos valdžios institucijos, ir nuspręsta išskaityti 3 163 570,18 EUR sumą.

23 Tačiau aišku, kad 2003 m. gegužės 23 d. laišku Komisija Italijos valdžios institucijoms pranešė, jog panaikino sprendimą atsisakyti atlyginti avansinius mokėjimus ir pradėjo nurodytos sumos mokėjimo procedūrą.

24 Taip pat aišku, kad 3 163 570,18 EUR suma Italijos Respublikai išmokėta 2003 m. birželio 5 dieną.

25 Galima daryti išvadą, kad panaikinus ginčijamuose 2003 m. sausio 20 d. ir kovo 3 d. laiškuose pateiktus sprendimus, buvo pasiektas vienintelis rezultatas, kurio ieškovė prašo savo pagal EB 230 straipsnį pareikštu ieškiniu, todėl Teisingumo Teismui nėra reikalo priimti sprendimą. Iš esmės išnagrinėjęs pagal EB 230 straipsnį pareikštą ieškinį Teisingumo Teismas gali tik panaikinti aktą, dėl kurio pareikštas ieškinys (1993 m. kovo 8 d. nutarties *Lezzi Pietro prieš Komisiją*, C-123/92, Rink. p. I-809, 10 punktas).

26 Taigi nelikus ieškinio byloje C-138/03 dalyko, nėra reikalo priimti sprendimo.

Byla C-324/03

Dėl ieškinio priimtinumo

27 Komisija pareiškė prieštaravimą dėl priimtinumo, nes ginčijamas 2003 m. gegužės 14 d. laiškas negali būti ginčijamu aktu pagal EB 230 straipsnį.

Šalių argumentai

28 Komisija teigia, kad, viena vertus, ginčijamas 2003 m. gegužės 14 d. laiškas tik paaiškina tam tikras atitikties reikalavimams finansuoti iš struktūrinių fondų taisykles ir šiuo aspektu neturi jokių teisinių pasekmių Italijos Respublikai. Tokias pasekmes gali sukelti tik Komisijos sprendimai, priimti konkrečių paraiškų dėl mokėjimo pagrindu.

29 Kita vertus, Komisija teigia, kad minėtu laišku ji tik patvirtina savo nuomonę, išreikštą aiškinamojoje pastaboje.

30 Italijos Respublika atsako, kad ginčijamame 2003 m. gegužės 14 d. laiške išreikšta Komisijos nuomonė iš esmės yra aktas, kuriuo į galiojančią schemą įtraukiama nauja aplinkybė, į kurią atsižvelgiama sprendžiant, ar išlaidos atitinka reikalavimus, t. y. nuostata, kad pagal pagalbos schemas avansiniai mokėjimai neatitinka reikalavimų būti bendrai finansuotais iš Bendrijos, ir kuri dėl savo naujo turinio gali sukelti ieškovei tiesiogines teisines pasekmes.

31 Italijos vyriausybė taip pat tvirtina, kad ginčijamas 2003 m. gegužės 14 d. laiškas nėra tik aiškinamojoje pastaboje Komisijos išreikštą nuomonę patvirtinantis aktas, nes jis yra institucijos svarstymų Komitete, siekiant Reglamento Nr. 1685/2000 dalinio pakeitimo, rezultatas.

Teisingumo Teismo vertinimas

32 Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką ieškinys dėl panaikinimo galimas dėl visų institucijų priimtų nuostatų, kurios, nesvarbu kokio pobūdžio ar formos, gali sukelti teisines pasekmes (1971 m. kovo 31 d. Sprendimo *Komisija prieš Tarybą*, 22/70, Rink. p. 263, 42 punktas ir 1993 m. birželio 16 d. Sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją* C-325/91, Rink. p. I-3283, 9 punktas).

33 Šiuo atveju kalbama apie Italijos Respublikai skirtą Komisijos laišką, kuriuo siekta pranešti šios institucijos nuomonę dėl tam tikrų valstybių narių vykdant valstybės pagalbos programas avansinių mokėjimų neatitikties paramos iš struktūrinių fondų reikalavimams.

34 Siekiant įvertinti, ar šis laiškas tik paaiškina Komisijos nuomonę, nepakeisdamas galiojančių Bendrijos teisės normų, ir ar jis gali sukelti teisines pasekmes, sukurdamas valstybėms narėms naujus įsipareigojimus, nagrinėtinas šio akto turinys.

35 Komisijos argumento pagrįstumą reikia vertinti kartu su esminiais bylos klausimais (šiuo aspektu žr. 1997 m. kovo 20 d. Sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją*, C-57/95, Rink. p. I-1627, 9 ir 10 punktus).

36 Be to, aišku, kad ginčijamo 2003 m. gegužės 14 d. laiško pirmoje dalyje Komisija dar kartą patvirtino aiškinamojoje pastaboje išdėstytą savo nuomonę dėl valstybių narių avansinių mokėjimų neatitikties paramos iš struktūrinių fondų reikalavimams, tačiau antroje dalyje, siekdama pateisinti iki 2003 m. vasario 19 d. avansinių mokėjimų atlyginimą valstybių narių teisėtais lūkesčiais, ji aiškiai remiasi abejonėmis, kurios galėjo atsirasti dėl tikslaus galiojančių nuostatų statuso.

37 Taigi kadangi ginčijamas 2003 m. gegužės 14 d. laiškas nėra tik aiškinamąją pastabą patvirtinantis aktas, jis laikytinas galutiniu pakartotinio padėties ištyrimo rezultatu (šiuo aspektu žr. 1978 m. kovo 9 d. Sprendimą *Herpels prieš Komisiją*, 54/77, Rink. p. 585, 14 punktas).

38 Iš to, kas išdėstyta aukščiau išplaukia, kad ieškinys C-324/03 yra priimtinas.

Dėl esmės

Dėl pirmo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 1260/1999 32 straipsnio ir Reglamento Nr. 1685/2000 priedo 1 taisyklės 1 ir 2 punktų pažeidimu.

— Šalių argumentai

39 Italijos Respublika mano, kad nei Reglamente Nr. 1260/1999, nei Reglamente Nr. 1685/2000 nėra tokios nuostatos, pagal kurią atskirų finansavimo gavėjų veiklą būtų galima pripažinti atitinkančia reikalavimus vertinant galutinių naudos gavėjų pagal valstybės pagalbos schemą sumokėtų išlaidų atitiktį reikalavimams.

40 Tokį aiškinimą pirmiausiai patvirtina Reglamento Nr. 1260/1999 32 straipsnis, numatantis, kad galutinių naudos gavėjų mokėjimai turi būti pagrįsti, jei įmanoma, gautomis sąskaitomis faktūromis arba, kitais atvejais, apskaitos dokumentais, kurie turi tokią pat įrodomąją vertę. Antra, Reglamento Nr. 1685/2000 priedo 1 taisyklės 1.2 punkte numatyta, kad galutinių naudos gavėjų sumokėta pagalba turi atitikti pagalbos reikalavimus ir tikslus. Taigi šios nuostatos neleidžia taikyti jokių kitų reikalavimų, susijusių su atitinkamų atskirų finansavimo gavėjų išlaidų dokumentais. Trečia, minėtos 1 taisyklės 2 punktas leidžia, kai negalima pateikti sąskaitų faktūrų, mokėjimus pagrįsti kitais tokią pat įrodomąją vertę turinčiais apskaitos dokumentais.

41 Komisijos nuomone, Reglamento Nr. 1260/1999 prasme „apskaitos dokumentais, kurie turi tokią pat įrodomąją vertę", laikytini mokėjimą patvirtinantys dokumentai, kuriuos Komisija pripažįsta ir priima tuo atveju, kai pagal atitinkamos valstybės

narės mokesčių ir apskaitos nuostatas išmokant pinigus neišduodama sąskaita faktūra. Nėra jokios priežasties manyti, kad šie dokumentai susiję tik su pagalbos schemomis ar kad pagal šias schemas galėtų būti sąskaitos faktūros skirtingoms vykdymo operacijoms.

42 Be to, dėl aplinkybės, kad Reglamento Nr. 1260/1999 32 straipsnis nemini atskirų finansavimo gavėjų, Komisija teigia, jog Italijos vyriausybė nepaiso šio reglamento 30 straipsniu Komisijai suteiktos kompetencijos, jei būtina, nustatyti bendras taisykles išlaidų atitikties reikalavimams srityje. Iš reglamento Nr. 1260/1999 negalima daryti išvados, kad minėtų išlaidų atitiktis reikalavimams yra išsamiai reglamentuota.

43 Komisija patikslina, kad Reglamento Nr. 1685/2000 priedo 1 taisyklės 1.2 punktą reikia aiškinti taip, jog jis reikalauja įrodyti, kad lėšos faktiškai panaudotos suteiktos pagalbos tikslus atitinkančių projektų įgyvendinimui. Šį reikalavimą galima patikrinti tik paskutiniu pagalbos panaudojimo etapu, t. y. jis susijęs su atskirais finansavimo gavėjais, kurie vietoje įgyvendina įvairią pagalbą ir veiklą.

— Teisingumo Teismo vertinimas

44 Iš Reglamento Nr. 1260/1999 keturiasdešimt trečiosios konstatuojamosios dalies aišku, kad vienas iš jo tikslų – įtvirtinti patikimo finansų valdymo garantijas užtikrinant, kad išlaidos būtų pateisintos ir patvirtintos.

45 Šiuo tikslu Reglamento Nr. 1260/1999 32 straipsniu ir Reglamento Nr. 1685/2000 priedo 1 taisykle nustatyta sistema pagrįsta išlaidų atlyginimo principu.

46 Tai reiškia, kad iš esmės nacionalinių įstaigų išlaidų atitiktis finansinės paramos iš struktūrinių fondų reikalavimams priklauso nuo Komisijos tarnyboms pateikiamo įrodymo, jog jos panaudotos Europos Sąjungos finansuojamam projektui. Toks įrodymas gali būti sąskaitos faktūros arba, jei to negalima padaryti, tokios pat įrodomosios vertės apskaitos dokumentai.

47 Tik tuo atveju, kai Komisija perveda avansinį mokėjimą, sudarantį 7 % struktūrinių fondų įnašo, skirto atitinkamai pagalbai, kaip numatyta Reglamento Nr. 1260/1999 32 straipsnio 2 dalyje, nacionalinės valdžios institucijos neprivalo šiuo etapu pateikti faktiškai sumokėtas išlaidas patvirtinančių dokumentų.

48 Nacionalinių įstaigų avansiniai mokėjimai, neviršijantys 7 % struktūrinių fondų įnašo, gali būti suteikti nereikalaujant jokių panaudojimo įrodymų. Tačiau jei, kaip šiuo atveju, šie avansiniai mokėjimai viršija minėtą sumą, Komisija *a posteriori* juos atlygina, tik jei įvykdyti šio sprendimo 46 punkte nurodyti formalumai.

49 Tokiu atveju Komisijos mokėjimas yra ne avansinis mokėjimas, o tarpinis mokėjimas arba paskutinio likučio apmokėjimas reglamento Nr. 1260/1999 32 straipsnio prasme, todėl būtina pateikti nagrinėjamų sumų panaudojimą įrodančius dokumentus.

50 Ginčijamas 2003 m. gegužės 14 d. laiškas, nurodantis, jog valstybių narių pagal pagalbos schemą avansinis mokėjimas neatitinka reikalavimų finansuoti iš struktūrinių fondų, jei nepateikiami patvirtinantys dokumentai, atitinka Reglamento Nr. 1260/1999 32 straipsnį ir Reglamento Nr. 1685/2000 priedo 1 taisyklės 1 ir 2 punktus.

51 Todėl pirmas Italijos Respublikos pateiktas pagrindas nepagrįstas ir atmestinas.

Dėl antro pagrindo, susijusio su esminių formalumų pažeidimu

— Šalių argumentai

52 Italijos vyriausybės nuomone, ginčijamame 2003 m. gegužės 14 d. laiške nenurodytas nė vienas motyvas, pateisinantis šiuo atveju pateiktą nuomonę. Minėto laiško motyvai nepakankami ir prieštaringi.

53 Komisija teigia, kad šis argumentas nepagrįstas, nes ginčijamame 2003 m. gegužės 14 d. laiške pateiktų įvykių seka išsamiai paaiškina abu Komisijos išreikštos nuomonės aspektus. Be to, nėra jokio prieštaravimo tarp to, kad šis laiškas patvirtina avansinių mokėjimų neatitikties reikalavimams taisyklę ir kad tuo pat metu pripažįsta atitinkančiais reikalavimus iki 2003 m. vasario 19 d. pervestus avansinius mokėjimus. Šie du pareiškimai yra atitinkamai taisyklė ir jos išimtis.

— Teisingumo Teismo vertinimas

54 Primintina, kad pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką EB 253 straipsniu reikalaujami sprendimo motyvai turi atitikti nagrinėjamo akto pobūdį ir pateikti aiškią ir vienareikšmę aktą priėmusios institucijos argumentaciją, kad suinteresuotieji asmenys galėtų suprasti, kuo pagrįsta priimta priemonė, o kompetentingas teismas galėtų vykdyti savo kontrolę. (konkrečiai žr. 2003 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Austrija prieš Tarybą* C-445/00, Rink. p. I-8549, 49 punktą ir 2004 m. rugsėjo 9 d. Sprendimą *Ispanija prieš Komisiją*, C-304/01, Rink. p. I-7655, 50 punktą).

55 Šis reikalavimas turi būti įvertintas atsižvelgiant į bylos aplinkybes, t. y. akto turinį, nurodytų motyvų pobūdį ir asmenų, kuriems skirtas aktas, bei kitų asmenų, su kuriais aktas tiesiogiai ir konkrečiai susijęs, galimą interesą gauti paaiškinimus. Nereikalaujama, kad motyvai apimtų visas faktines ir teisines aplinkybes, jei norima išsiaiškinti, ar akto motyvai atitinka EB 253 straipsnio reikalavimus, reikia įvertinti ne tik tekstą, bet ir kontekstą bei atitinkamą sritį reglamentuojančių teisės normų visumą (žr. 2001 m. kovo 22 d. Sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją*, C-17/99, Rink. p. I-2481, 36 punktą ir 2002 m. kovo 7 d. Sprendimo *Italija prieš Komisiją*, C-310/99, Rink. p. I-2289, 48 punktą).

56 Pagal šią Teisingumo Teismo praktiką Komisija nepažeidė savo pareigos tinkamai motyvuoti ginčijamą 2003 m. gegužės 14 d. laišką.

57 Iš tiesų šiame laiške ji aiškiai ir vienareikšmiškai nurodo priežastis, dėl kurių atitinkamai ji vėl patvirtino savo nuomonę, kad tam tikrų valstybių narių avansiniai

mokėjimai neatitinka paramos iš struktūrinių fondų reikalavimų, ir dėl kurių ji nusprendė apmokėti avansinius mokėjimus, pervestus iki 2003 m. vasario 19 d., t. y.:

— Komitete nepasiektas sutarimas dėl Reglamento Nr. 1685/2000 dalinio pakeitimo,

— valstybių narių teisėtų lūkesčių apsauga.

58 Todėl pagrindas, susijęs su esminių formalumų pažeidimu, atmestinas kaip nepagrįstas.

59 Kadangi nė vienas iš Italijos Respublikos pateiktų ieškinio pagrindų negali būti pripažintas pagrįstu, reikia atmesti visą ieškinį byloje C-324/03.

Byla C-431/03

Dėl ieškinio priimtinumo

60 Komisija tvirtina, kad ieškinys C-431/03 nepriimtinas, nes yra visiškai toks pats kaip ieškinys C-324/03.

Šalių argumentai

61 Komisijos nuomone, vėliau dėl ginčo tarp tų pačių šalių, dėl to paties dalyko ir tuo pačiu pagrindu pareikštą ieškinį reikia atmesti kaip nepriimtiną.

62 Italijos vyriausybė tvirtina, kad ginčijami 2003 m. gegužės 14 d. ir liepos 29 d. laiškai, nors aiškiai susiję savo turiniu ir tikslu, yra formaliai atskiri aktai.

Teisingumo Teismo vertinimas

63 Italijos Respublika ieškiniu siekia ginčijamo 2003 m. liepos 29 d. laiško, pakeitusio ginčijamą 2003 m. gegužės 14 d. laišką, panaikinimo nuo akto priėmimo dienos.

64 Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką vėliau dėl ginčo tarp tų pačių šalių, dėl to paties dalyko ir tuo pačiu pagrindu pareikštą ieškinį dėl to paties teisės akto panaikinimo reikia atmesti kaip nepriimtiną dėl tapatumo jau nagrinėjamam ieškiniui (*lis pendens*) (žr. 1988 m. rugsėjo 22 d. Sprendimo *Prancūzija prieš Parlamentą*, 358/85 ir 51/86, Rink. p. 4821, 12 punktą).

65 Šiuo atveju ieškinys C-431/03 pareikštas dėl ginčo tarp tų pačių šalių ir tuo pačiu pagrindu kaip ieškinys C-324/03.

66 Be to, kaip generalinė advokatė nurodo išvados 15 punkte, ginčijamu 2003 m. liepos 29 d. laišku tik buvo ištaisytos tam tikros vertimo klaidos, padarytos ginčijamame 2003 m. gegužės 14 d. laiške, pastarojo nepanaikinant ir nedarant įtakos teisinėms pasekmėms, atsiradusioms jo priėmimo dieną. Be to, Italijos Respublika neginčija paties minėto pataisymo.

67 Taigi šio ieškinio dalykas visiškai toks pats kaip byloje C-324/03, t. y. ginčijamo 2003 m. gegužės 14 d. laiško, kuriuo Komisija, nors dar kartą patvirtino valstybių narių įgaliotų įstaigų avansinių mokėjimų neatitikimą reikalavimams finansuoti iš struktūrinių fondų, pripažino avansinių mokėjimų atitiktį reikalavimams, jei galutinis sprendimas skirti pagalbą tam tikriems gavėjams priimtas ne vėliau kaip 2003 m. vasario 19 d., panaikinimo.

68 Todėl ieškinys byloje C-431/03 atmestinas kaip nepriimtinas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

69 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 6 dalį, jeigu byloje sprendimas nėra priimamas, Teisingumo Teismas išlaidų klausimą sprendžia savo nuožiūra. Šiuo atveju, kadangi Teisingumo Teismas nusprendė, jog nėra reikalo priimti sprendimo byloje C-138/03, nes Komisija panaikino sprendimus, kuriuos Italijos Respublika reikalavo panaikinti, reikia atsižvelgti į tai, kad šie aktai panaikinti jau pareiškus ieškinį, ir todėl ieškovė patyrė nepageidaujamų išlaidų. Taigi Komisija turi apmokėti bylinėjimosi išlaidas.

70 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Komisija prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas ir Italijos Respublika pralaimėjo bylas C-324/03 ir C-431/03, pastaroji turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. **Nėra reikalo priimti sprendimo dėl ieškinio byloje C-138/03.**

2. **Atmesti ieškinį byloje C-324/03.**

3. **Atmesti ieškinį byloje C-431/03 kaip nepriimtiną.**

4. **Priteisti iš Europos Bendrijų Komisijos bylinėjimosi išlaidas, susijusias su byla C-138/03.**

5. **Priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas, susijusias su bylomis C-324/03 ir C-431/03.**

Parašai.